

Asia C-188/95

Fantask A/S ym. vastaan Industriministeriet (Erhvervsministeriet)

(Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Direktiivi 69/335/ETY — Yhtiöiden rekisteröintimaksu —
Kansalliset prosessuaaliset määräajat

Julkisasiamies F. G. Jacobsin ratkaisuehdotus 26.6.1997	I - 6786
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.12.1997	I - 6820

Tuomion tiivistelmä

- Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Pääoman hankinnasta kannettavat välilliset verot — Pääomayhtiöiden rekisteröinti — Korvauksenluonteisten maksujen käsite — Merkittyyyn pääomaan suorassa suhteessa olevat maksut eivät ole korvausluonteisia maksuja*

(Neuvoston direktiivin 69/335/ETY 12 artiklan 1 kohdan e alakohta)

2. Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Pääoman hankinnasta kannettavat välilliset verot — Direktiivin 69/335/ETY vastaisesti kannetut maksut — Palauttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Kansallisen oikeuden soveltamista koskevat rajoitukset — Sellaisen kansallisen oikeusperiaatteen soveltamista, jonka mukaan sekä kansallisten viranomaisten että verovelvollisten tietämättä yhteisön oikeuden vastaisesti pitkän ajanjakson kuluessa kannettuja maksuja ei palauteta, ei voida hyväksyä
(Neuvoston direktiivi 69/335/ETY)
3. Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Pääoman hankinnasta kannettavat välilliset verot — Direktiivin 69/335/ETY vastaisesti kannetut maksut — Palauttaminen — Vanhentumisaika — Kansallisen oikeuden soveltamisen hyväksyttävyyden edellytykset
(Neuvoston direktiivi 69/335/ETY)
4. Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Pääoman hankinnasta kannettavat välilliset verot — Direktiivin 69/335/ETY 10 artikla ja 12 artiklan 1 kohdan e alakohta — Välitön oikeusvaikutus
(Neuvoston direktiivin 69/335/ETY 10 artikla ja 12 artiklan 1 kohdan e alakohta)

1. Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY 12 artiklan 1 kohdan e alakohta on tulkittava siten, että osakeyhtiöiden ja rajavastuuyhtiöiden rekisteröinnistä sekä niiden pääoman korotusten rekisteröinnistä kannettavat maksut on määrítettävä pelkästään kyseisistä menettelyistä aiheutuvien kustannusten perusteella, jotta niitä voitaisiin pitää korvausluonteisina, kun lisäksi otetaan huomioon, että näillä määrillä voidaan kattaa myös ilmaiseksi suoritetuista, vähämerkityksisistä rekisteröinneistä aiheutuneet kustannukset. Jäsenvaltiolla on näitä määriä laskiessaan oikeus ottaa huomioon kaikki rekisteröintitoimiin liittyvät kustannukset, mukaan lukien niihin kohdistettavissa oleva osuus yleiskuluista. Lisäksi jäsenvaltiolla on oikeus säätää kiinteistä maksuista ja vahvistaa pysyvästi niiden suuruus, kunhan se varmistaa säännöllisin väliajoin, että nämä määrät eivät edelleenkaan ylitä kyseisten hallintotoimien keskimääräisiä kustannuksia. Näin

ollen suuruudeltaan suorassa ja rajoittamattomassa suhteessa merkityn pääoman nimellisarvoon määräytyvä maksu ei voi olla direktiivin 12 artiklan 1 kohdan e alakohtassa tarkoitettu korvausluonteinen maksu, koska tällaisen maksun määrä ei yleensä ole suhteessa viranomaiselle rekisteröintimenettelystä todellisuudessa aiheutuneisiin kuluihin.

2. Yhteisön oikeus on esteenä sille, että direktiivin 69/335/ETY vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevat kanteet voidaan hylätä sillä perusteella, että näiden maksujen maksuunpano on tapahtunut jäsenvaltion viranomaisten anteeksiannettavan virheen johdosta siltä osin kuin kyseisiä maksuja on kannettu pitkän ajanjakson ajan ilman, että nämä viranomaiset tai maksuvelvolliset olisivat

tienneet niiden lainvastaisuudesta. Vaikka silloin, kun kyseisellä alalla ei ole annettu yhteisön säännöksiä, yhteisön oikeuden vastaisesti kannettujen maksujen palauttaminen voi tapahtua ainoastaan eri kansallisissa lainsäädännöissä vahvistettuja aineellisia edellytyksiä ja menettelyllisiä vaatimuksia noudattaen, nämä edellytykset eivät nimittäin kuitenkaan saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia vaatimuksia, eivätkä ne saa tehdä yhteisön oikeuden mukaisten oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdollomaksi tai suhteettoman vaikeaksi. Sellaisen kansallisen yleisen oikeusperiaatteen soveltaminen, jonka mukaan jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi hylättävä yhteisön oikeuden vastaisesti kannettujen maksujen palauttamisvaatimukset, kun nämä maksuunpanot ovat tapahtuneet pitkän ajanjakson kuluessa ilman, että tämän valtion viranomaiset tai maksuvelvolliset olisivat tienneet maksujen lainvastaisuudesta, olisi omiaan kohuttomasti vaikeuttamaan yhteisön oikeuden vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista ja merkitsisi lisäksi pitkän ajanjakson kuluessa tapahtuneen yhteisön oikeuden rikkomisen suosimista.

3. Yhteisön oikeus ei tällä hetkellä ole esteenä sille, että jäsenvaltio, joka ei ole asianmukaisesti saattanut direktiiviä 69/335/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystä, vastustaa direktiivin vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevia kanteita vetoamalla kansalliseen vanhentumisaikaan, joka alkaa kulua kyseisten maksujen eräpäivästä, kun tällainen määräaika ei ole yhteisön oikeuteen perustuvien kanteiden osalta epäedullisempi kuin kansalliseen oikeuteen perustuvien kanteiden osalta ja kun se ei tee yhteisön oikeuden mukaisten oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdollomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.
4. Direktiivin 69/335/ETY 10 artiklan ja 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan säännösten perusteella niitä yhdessä tulkittaessa yksityisille muodostuu oikeuksia, joihin he voivat vedota kansallisissa tuomioistuimissa. Direktiivin 10 artiklan kielto samoin kuin 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan poikkeus tästä kiellostä on nimittäin säädetty riittävän täsmälliseksi ja ehdottomiksi, jotta niihin voidaan vedota kansallisissa tuomioistuimissa vastaperusteena direktiivin kanssa ristiriidassa olevalle kansalliselle säännökselle.